

تجسمی

نمایشگاه «چهل سال، تهران» افتتاح شد

مراسم گشایش نمایشگاه بخش ویژه «چهل سال، تهران» و معرفی برگزیدگان این بخش در خانه اتحادیه برگزار شد. به گزارش ایسنا، سیفاله صمدیان، دبیر جشن تصویر سال و جشنواره فیلم تصویر، در ابتدای این مراسم پس از گشایش و بازدید حضاران از نمایشگاه، گزارشی کوتاه از روند برگزاری این بخش ارائه و دلیل تعویق ناگزیر یک ساله در برگزاری نمایشگاه را شیوع پاندمی کرونا از اسفندماه ۱۳۹۸ اعلام کرد.

در ادامه برگزیدگان بخش های عکس، پوستر و کاریکاتور، به شرح زیر معرفی شدند و به هر یک از ۱۰ برگزیده بخش عکس، پنج برگزیده بخش پوستر و پنج منتخب بخش کاریکاتور، علاوه بر تندیس ویژه و دیپلم افتخار، مبلغ ۲۰ میلیون ریال جایزه اهدا شد. برندگان بخش عکس شامل حسین اسماعیلی، خدایار آهی، وحید احمدی، مهدی بلوریان، امیرعلی جوادیان، محمد رزاقان، سعید صادقی، طاهره فلاح پیشه، رضاشگری و محمد حسین مهنیمی بود. در بخش گرافیک (پوستر) نیز اعظم امینی سردشت، خسرو اشتی، امید اولادی قادی کلایی، علیرضا خلق وردی، مرتضی فرنحاک و مهرداد موسوی برنده شدند. همچنین برندگان بخش کاریکاتور شامل نسیم تدین، محمدرضا قنقی، احسان گنجی، مهدی عزیزی و مهنایزدانی بود. نمایشگاه «چهل سال، تهران» تا پایان سال ۱۳۹۹ در خانه تهران (اتحادیه) واقع در خیابان لاله زار بایست و ادامه نمایشگاه در بهار سال ۱۴۰۰ بستگی به شرایط کنونی در کشور دارد.

گردشگری

پتانسیل رونق گردشگری سلامت در دوران پساکرونا

کارشناسان و پژوهشگران در پنجمین گردهمایی گروه های دانشجویی حامی گردشگری و حافظ میراث فرهنگی، فرصت ها و ظرفیت های دوران کرونا برای توسعه «گردشگری سلامت» را بررسی کردند.

به گزارش ایرنا، رئیس کمیته گردشگری سلامت انجمن علمی بازاریابی ایران از ابتدای این نشست درباره مفهوم گردشگری سلامت و شرایط توسعه این بخش در دوران شیوع کرونا و پساکرونا گفت: در کشور ما ظرفیت های متنوع از گردشگری از اماکن مقدسه بناهای باستانی وجود دارد، از گردشگری معنوی تاریخی و فرهنگی گرفته تا ظرفیت گردشگری دریایی، اما آنچه می توان بر آن سرمایه گذاری کم ریسک و خلاق و البته همیشه پر رونق داشت، گردشگری سلامت است.

محمد پناهی با اشاره به پیشینه ۷ هزار ساله علم طب در کشورمان تصریح کرد: ما جزء هشت کشور صاحب تخصص و ممتاز در نظام سلامت جهان هستیم.

وی با اشاره به فعالیت گردشگری سلامت در دوران کرونا گفت: گردشگری سلامت بر خلاف خود صنعت گردشگری در دوران کرونا و پساکرونا یک ظرفیت است، نه تنها تهدید و بحران ساز نیست بلکه یک فرصت است. زیرساخت های موجود و ظرفیت های درمانی و پزشکی، متخصصان و بار علمی کشور در زمینه مقابله با کرونا موید همین موضوع است.

به گفته پناهی، گردشگری سلامت در دوران کرونا و پس از آن می تواند برای کشور درآمدزای باشد.

متأسفانه جریانات و ساختارهای موسیقی کلاسیک در ایران مخاطبان زیادی ندارد و بر همین اساس می توان گفت گروه «همنوازان فاخته» در میان مخاطبان خاص و معدود به امضای خود رسیده و آن ها گروه ما را با ساختاری مشخص می شناسند

تلاش خود را کرده ایم. آموزشگاهی داریم و اعضای گروه «همنوازان فاخته» مدرسان آن هستند، لذا سعی کردیم در وهله اول نظر و توجه مخاطبان اطراف خودمان را جلب کنیم و این اتفاق افتاده است. اگر در شهر خودمان کنسرت برگزار کنیم می دانیم که لاکل مخاطب چهارصد، پانصد نفری خودمان را خواهیم داشت. طبیعتاً آن مخاطب انبوه و سراسری را نداریم و به این موضوع واقفیم اما برای جلب نظر آن ها که کار سختی هم هست نهایت تلاشمان را می کنیم.

جذب مخاطبان بیشتر به نوآوری و ابراز خلاقیت نیاز دارد. میانه تان با این دو مقوله چطور است؟

مطمئنانه دنبال افکار جدید هستیم. اینگونه بگویم که با نگاه امروزی خودمان و با شناسختی که تک تک نوازندگان به دست آورده اند به ساختار قدیمی موسیقی ایرانی بازگشته ایم. یعنی برای کاری که انجام می دهیم از آهنگسازی، نوع فرمال موسیقی تیموری و از بخش کلام آن در جهت رقم زدن اتفاقات جدید، ایده می گیریم. حال در این میان، گاه در بخش هایی از آثار دیگران، مانند عبدالقادر مراغی را برمی داریم و از آن ها بهره می بریم. اتفاقاً در اجرایی که در جشنواره موسیقی فجر امسال داشتیم دو قطعه از عبدالقادر مراغی اجرا کردیم که آهنگسازی و مقدمه و موخره آن اثر خودمان بود. به اضافه اینکه در خود کلام آثار نیز آهنگسازی کردیم. واضح تر اینکه بخش اعظم آثار مذکور کار خودمان بود و فقط در بخش هایی از کلام عبدالقادر استفاده کردیم. البته من امیدوارم که چنین آثاری در آینده مورد توجه قرار گیرند. در حال حاضر ویتربنی در ایران ایجاد شده که مخاطب آن را دنبال می کند. من علاوه بر توجه به آثار گذشته و بهره گیری از آنها کنسرت ها و برنامه های پژوهشی متعددی برگزار و به واسطه این فعالیت ها مخاطبانی را جذب کرده ام اما واقعیت این است که چنین کارهایی باید سراسری باشند و باید علاوه بر پایتخت در شهرهای دیگر نیز چنین اتفاقاتی رخ دهد تا توجه مخاطبان بیشتری جلب شود.

بله درست است در صورتی که در دوره تیموری شعر اهمیت زیادی نداشته و این موضوع را از نوع کلام آن ها می توان فهمید. در آن دوره مقوله آهنگسازی دارای روش است، این همان اتفاقی است که در موسیقی اروپا رخ داده است. یکی دیگر از مشکلات ما این است که برای آموزش تصنیف سازی به هنرجویان هیچ فرمی نداریم و فرمال بودن موسیقی دوره تیموری در این زمینه به کمک ما می آید. در کل این فرمال بودن می تواند موسیقی ما را غنی کند. مادر حال حاضر خیلی آزادانه اجرا می کنیم و ساختاری فرمالیستی نداریم. آنچه که حال وجود دارد فرمی در اجراست که به واسطه آن قطعات آوازی و موزون پشت هم قرار می گیرند. در دوره تیموری اینگونه نبوده است. در موسیقی امروز بیش درآمده هیچ فرمی ندار. فقط می دانیم فرمی موزون است که قسمت های مختلف دستگاه را معرفی می کند. اینکه این پیش در آمد چگونه ساخته می شود موضوعی است که هر کس به نوعی آن را انجام می دهد.

در دوران تیموری و قتی از مقلاتی چون «پیشرو»، «نقش» و «کار» حرف می زنیم هر کدام از آنها فرم مخصوص به خود را دارند و برای آهنگسازی دارای اصولند. این اصول به ما کمک می کند تا ساختار آهنگسازی در موسیقی ایرانی را غنی کنیم و این ساختار در حال حاضر خیلی ضعیف است.

فعالیت های پژوهشی گروه «همنوازان فاخته» بر چه اساس است؟ آیا در این زمینه اتاق فکری وجود دارد؟

اتاق فکر ما را اعضای گروه تشکیل می دهند. البته دغدغه اصلی و فکر کردن به روال مذکور متعلق به خودم است، اما معمولاً ایده هایی را در قالب جزوه با اعضای گروه در میان می گذارم و با ارائه خط فکری، درباره مبنای تاریخی اتفاقات و مقلات به آن ها توضیح می دهم و از بچه های ما خواهم به موضوعات فکر و هر کدام به تنهایی روی آن ها کار کنند. در ادامه درباره موضوعات مطرح شده بحث و صحبت می کنیم تا هر کدام از ایده ها به سرانجامی برسد در نهایت نتیجه کلی حاصل شود.

با توجه به علاقه انبوه مخاطبان به موسیقی های جدید و البته غربی و غیر ایرانی، پرداختن به جریانات و موسیقی های مهجور ایرانی را بیک نمی دانید؟

بی شک ریسکی که می گوئید بسیار درجه بالایی دارد و ما نیز تا حدی آن را پذیرفته ایم و به نظر من ساختار جشنواره ها راحت تر می توان آثار را ارائه کرد. اطمینان داریم که اگر آلبوم های ما را منتشر کنیم خیلی دیده نخواهند شد، اما با این حال همانطور که گفتیم برای جذب مخاطبان

در دوران تیموری وقتی از مقلاتی چون «پیشرو»، «نقش» و «کار» حرف می زنیم هر کدام از آنها فرم مخصوص به خود را دارند و برای آهنگسازی دارای اصولند. این اصول به ما کمک می کند تا ساختار آهنگسازی در موسیقی ایرانی را غنی کنیم؛ ساختاری که در حال حاضر خیلی ضعیف است

پس از تشکیل گروه «همنوازان فاخته» چه اتفاقات دیگری را رقم زدید؟

پس از تشکیل گروه یکی از دغدغه ها این بود که در زمینه تولید و اجرا فعالیت شخصی و مخصوص به خود را داشته باشیم. بنابراین تصمیم بر این شد که به سراغ موضوع مقطعی در موسیقی ایران برویم که کمتر به آن پرداخته شده است. حال نیز تلاش من است که خط فکری جدیدی را ایجاد کنم.

به نظر تان به آن امضای شخصی و خصوصی که مدنظر تان بوده، رسیدید؟

بله به نظر من اتفاق افتاده است. البته باید گفت متأسفانه جریانات و ساختارهای موسیقی کلاسیک در ایران مخاطبان زیادی ندارد و شاید یکی از دلایل این اتفاق، عدم توجه افراد و گروه ها به مقلات مذکور است. بر همین اساس می توان گفت گروه «همنوازان فاخته» در میان آن مخاطبان خاص و معدود به امضای خود رسیده و آن ها گروه ما را با ساختاری مشخص می شناسند.

پرداختن به موسیقی ادوار گذشته تاریخی، بخصوص موسیقی عهد تیموری چه دشواری هایی دارد؟

به هر حال پرداختن به موسیقی آن دوره کار راحتی نیست، به این دلیل که از آن مقطع آثار ضبط شده ای وجود ندارد

در گفت و گو با سرپرست گروه «همنوازان فاخته» مطرح شد:

آموزش آهنگسازی در موسیقی ایرانی جایی ندارد

اساس آثار تولیدی و اجراهای موجود باید بگویم هر گاه تصمیم به نوآوری و ابراز خلاقیت گرفته ایم تا به واسطه آن ها از تکرارهای که سالیان سال در موسیقی ما وجود داشته و مرسوم است، خارج شویم به سراغ موسیقی غربی رفته ایم و به اتفاقاتی رجوع کرده ایم که در موسیقی غرب رخ داده است. یعنی خواه ناخواه تلاش کرده ایم از آن پتانسیل ها استفاده کنیم. مثلاً برای ارائه آثار خلاقانه از هارمونی غربی و سیستم رنگ آمیزی غربی استفاده کرده ایم.

آیا می توان گفت بهره گیری از موسیقی غربی و جریانات غیر ایرانی از چه زمانی در موسیقی ایرانی مرسوم شده است؟

بله. نمونه هایی از این دست آثار بسیار است و می توان گفت توجه به داشته ها و پتانسیل های موسیقی غربی و استفاده از آن ایده ها از دوران استاد علی قلی وزیر و روح الله خالقی شروع شده و تا به امروز ادامه داشته است.

اما به نظر می رسد که این بهره گیری ها موسیقی ایرانی را از تقا نداده که اگر اینطور بود، حال باید شاهد آثار موفق در این زمینه باشیم که اینطور نیست.

درست است. استفاده از پتانسیل های موسیقی غربی و پرداختن به آن ایده ها همیشه موفق نبوده و اگر هم غیر از این بوده به کارگیری آن پتانسیل ها، آنطور که باید به موسیقی ایرانی کمک نکرده و در واقع مقلاتی را به موسیقی غربی افزوده است. البته باید یادآور شد نمونه های خیلی موفق نیز وجود داشته که تعدادشان بسیار معدود است.

در نهایت چه اتفاقی باعث شد بجز موسیقی دوران قاجار به سراغ موسیقی دوره تیموری و مکتب منتظمیه بروید که البته کار بسیار دشواری است.

هم مواردی که اشاره کردم باعث شده به این موضوع بیشتر فکر کنم و بر دغدغه هایم نسبت به عدم توجه به

خشا یار پارسا معتقد است: بیشترین اطلاعات ساختاری تئوری موسیقی ایرانی و بیشترین اطلاعات درباره نحوه آهنگسازی مربوط به دوره تیموری است. به گزارش ایلنا، با نگاهی به فعالیت سالانه گروه های موسیقی ایرانی متوجه خواهیم شد که اغلب آن ها بدون پشتوانه های تاریخی و پژوهشی صرفاً به تولید و اجرای آنساری می پردازند که خوشبختانه مخاطب امروز است. در صورتی که موسیقی گذشته ایران مملو از اتفاقات و مباحث مهمی است که اتفاقاً می توان با توجه به کارگیری آن ها موسیقی ایرانی و سنتی امروز را از کلیشه و تکرار نجات داد. «همنوازان فاخته» یکی از معدود گروه هایی است که از همان ابتدای فعالیت پرداختن به جریانات مهم و فراموش شده را اصل کار خود قرار داده است. این گروه چند سالی است که در کنار موسیقی دستگاهی دوره قاجار به بررسی و اجرای موسیقی دوره تیموری و مکتب منتظمیه نیز پرداخته و در جشنواره موسیقی فجر امسال نیز بخشی از رپر توار موسیقی دوره تیموری را روی صحنه برد. خشا یار پارسا در گفتگو با ایلنا از اهمیت پرداختن گروه ها به جریانات مهم موسیقی ایران گفت و لزوم پرداختن به موسیقی دوره تیموری را مورد تحلیل قرار داد.

توجه به مقاطع مختلف تاریخ موسیقی و پرداختن به اتفاقات و جریانات مهم را تا چه حد بر کیفیت آثار تولیدی گروه های امروزی موثر می دانید؟

اتفاقاً موضوعی که می گوئید برای خود من هم دغدغه ای مهم است. به این دلیل که تصور این است موسیقی ما دارای پتانسیل هایی است که به آن ها پرداخته نشده است، به طور معمول و بر

توجه به مقاطع مختلف تاریخ موسیقی و پرداختن به اتفاقات و جریانات مهم را تا چه حد بر کیفیت آثار تولیدی گروه های امروزی موثر می دانید؟

اتفاقاً موضوعی که می گوئید برای خود من هم دغدغه ای مهم است. به این دلیل که تصور این است موسیقی ما دارای پتانسیل هایی است که به آن ها پرداخته نشده است، به طور معمول و بر

اینجا جایی برای غیرتهرانی ها نیست

خبرگزاری ایسنا در گزارشی به سراغ کرم الله سلیمان، هنرمند اهل گچساران رفته است که قصد داشت از اوایل اسفند ماه نمایش «کششوزن کها حوالی میدان انقلاب» را روی صحنه ببرد. اما از اجرای این نمایش بازمی ماند.

او روایتی غریب از اجرا در تهران گفته است. از تمرین هفت ماهه در بدترین شرایط که منجر به رد شدن توسط ممیزان می شود تا عدم اقبال برای گرفتن نوبت در سالن های دولتی با وجود خالی بودن جدول اجرا.

او حتی گفته با وجود وعده با تماشاخانه ایران شهر برای اجرا از آنجا هم وامانده است. این کارگردان می افزاید: گروه هایی مانند گروه ما امکان فعالیت در مجموعه های دولتی را پیدا نمی کنند بنابراین تنها راهی که برای کار کردن مایماند، اجرا در تماشاخانه های خصوصی است. به همین دلیل برای اجرای نمایشم با سالن «شهرزاد» صحبت کردم و قرار داد سیستم و قرار بود از اسفند اجرایمان را در این تماشاخانه آغاز کنیم.

او جایی درباره رفتار ممیزان گفته است: بار دیگر بازبینی

رفتیم ولی این بار گفتند با وجود همه تغییرات، روح این کار ایرانی است و از خانواده های ایرانی می گوید. ما به شما احترام می گذاریم که دغدغه روز دارید و حتی یکی از بازیبن ها گفت در دو بخش نمایش گریستم. آنها به ما تبریک گفتند ولی مجوز اجرا ندادند! و گفتند هیچ راهی ندارد.

وضعیت اجرای گروه های غیرتهرانی در تهرانی همواره با مشکلات عدیده روبرو بوده است. از نبود شناخت نسبت به هنرمندان غیرتهرانی تا عدم تمایل سالن دارها به سبب فقدان شهرت. در مقابل دولت نیز کلیت تئاتر غیر تهران را به جشنواره فجر محول کرده است. بالا بردن تعداد گروه های غیرتهرانی در فجر همواره یک ترغیب برای مهم جلوه دادن

این رویداد بوده است اما خارج از فجر وضعیت شبیه به دنیای آقای سلیمان است.

تئاتر